

[Kristian Nygaard.]

kedes den højtærede Handelsminister at skaffe betydelig større Tilskud til Tyendepareforeningernes Sparepræmie. Ganske vist udtalte Ministeren sig i ret forsigtige Vendinger i Fjor, idet han udtalte,

„at der vilde være Anledning til, naar vi kan magte det, at tænke paa at forhøje dette Tal“,
altsaa Statens Tilskud.

Jeg erkender gerne, at der ikke netop ligger et bindende Tilsagn i disse Ord, men for øvrigt fik jeg gennem den højtærede Ministers Svar Indtryk af, at han ikke staa fremmed over for Værdien af Ungdommens naturlige Opsparing, og derfor havde jeg ventet, at det ikke var blevet ved Tanken, men at det paagældende Beløb, der er paa 30 000 Kr., var blevet sat betydeligt op. Derfor tillader jeg mig paa ny at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa dette Spørgsmaal. Det er ikke vanskeligt at se Værdien af Opsparing, og der er i hvert Fald mange, som bebrejder Ungdommen, at den bruger for mange Penge til unyttige, ja, ofte skadelige Ting, og det er sikkert nok, at saadanne findes. Men det er nu lige saa sikkert, at et ikke ringe Antal af Danmarks unge ikke alene tjener mange Penge, men ogsaa sparer mange op. Det er denne Del af Ungdommen, der fuldt ud fortjener den Opmuntring, som ligger i disse beskedne Sparepræmier. Jeg føler mig fremdeles fuldt forvisset om, at øget Støtte her netop vil blive paaskønnet paa en saadan Maade, at det til syvende og sidst bliver til Fordel for det Samfund, der yder den beskedne Paaskønnelse. Jeg vilde være glad for, om Regeringen og Rigsdagen kunde enes om at gennemføre en tvungen Opsparing blandt Ungdommen i disse Aar. Det er for saa vidt glædeligt, at Ungdommen tjener mange Penge; men Ungdommen kan, lige saa lidt som vi ældre, faa, hvad den ønsker at købe, paa Grund af Varemangelen, og derfor gaar det nok ofte saaledes, at Pengene anvendes til mindre nyttige Ting; naar Aaret er gaaet, er Pengene væk. Jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at langt de fleste unge vilde føle sig lykkelige, hvis de gennem tvungen Opsparing blev stillet saaledes, at de paa et bestemt Tidspunkt kunde faa udbetalt de opsparede Penge med paaløbne Renter og Renters Rente. En saadan Udbetaling af egne Midler vilde, f. Eks. ved Starten af egen Bedrift, lette Økonomien, der ofte i en saadan Situation bliver spændt til det yderste gennem offentlige og private Laan. Regering og Rigsdag vilde øve en god

Gerning ved ikke at glemme de Spørgsmaal, som jeg her har ført frem, selv om ogsaa større og mere betydningsfulde Op-gaver lægger Beslag paa Tid og Kræfter. Landvinding, Ædruelighed og Opsparing er hver for sig med til at skabe lysere og lettere Kaar i Danmark.

Alsing Andersen: Der er et enkelt Omraade inden for den højere Undervisning, som jeg ved denne Lejlighed vil henlede den højtærede Undervisningsministers Opmærksomhed paa, idet jeg har det Haab, at Sagen nu vil kunne ordnes paa en rationel Maade. Det drejer sig om Musik-konservatoriet. Institutionens Navn er Det kgl. danske Musikconservatorium, endda stavet med c, fra gamle Dage naturligvis, saa Navnet kan ikke godt være fornemmere eller mere officielt, og Institutionen findes ogsaa paa Finansloven. Ikke desto mindre er Musikkonservatoriet en privat Lærestalt. Det var der i og for sig ingen Grund til at hæfte sig ved, hvis dens Arbejdsvilkaar i øvrigt var tilfredsstillende. Det er imidlertid ikke Tilfældet. Der har derfor ved tidligere Lejligheder været Tanker fremme om at gøre Konservatoriet til en Statslærestalt paa Linie med de andre Lærestalter, som Staten driver med højere Undervisning for Øje. I 1942 stillede saaledes Konservatoriets Bestyrelse Forslag om Institutionens Overgang til Statsdrift. Under de usikre Forhold, som dengang herskede i Landet, fandt man dog ikke Tiden inde til en saadan Reform. Man nøjedes derfor med paa Finansloven for 1943—44 at forhøje Statens Tilskud fra 40 000 Kr. til 104 000 Kr. aarlig, altsaa med 64 000 Kr., idet man dog fra Ministeriets Side var klar over, at dette kun kunde være en foreløbig Ordning. Sagen vakte dengang — det var i den korte Tid, jeg havde den Ære at være Finansminister — min personlige Interesse, og jeg mener at erindre, at man haade i Undervisningsministeriet og i Finansministeriet var velvilligt indstillet, og at man var klar over, at der snart maatte finde en virkelig Reform af Konservatoriets Forhold Sted.

Af forskellige Udtalelser har jeg faaet det Indtryk, at der atter er ved at komme Liv i Sagen, og jeg vil derfor gerne med disse Udtalelser bidrage til at skabe øget Interesse for den. Den Sum paa 104 000 Kr., som findes ogsaa paa det nu foreliggende Forslag til Finanslov, er i Sammenligning med, hvad der fra Statens Side ydes til f. Eks. Akademiet for de skønne Kunster og Statens andre højere Lærestalter, et overmaade